ఓం నమో భగవతే శ్రీ రమణాయ

రమణ భాస్కర

వ్యవస్థాపక సంపాదకులు : బి.వి.ఎల్.ఎన్.రాజు

సంపుటి : 17 సంచిక : 06 ఫిబ్రవరి 2012

రమణ భాస్కర
ఆధ్యాత్మిక మాస పత్రిక
పేజీలు : 20
గౌరవ సంపాదకులు
శ్రీమతి P.H.V. సత్యవతి (హైమ)
చందా
సంవత్సర చందా:రు|| 150/-
విడి ప్రతి : రు|| 15/-
చిరునామా
రమణ భాస్కర
శ్రీ రమణ క్షేత్రం,
జిన్నూరు – 534 265
ప||గో|| జిల్లా, ఆం||ప్ర||
పబ్లిషర్
సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు
శ్రీ రమణ క్షేత్రం
జిన్నూరు – 534 265
08814 - 224747
9247104551

ఈ సంచికలో....

జిన్నూరు 30-11-2011

అరుణాచలం... 08-12-2011

ప్రింటర్
శ్రీ భవాని ఆఫ్‌సెట్ ప్రింటర్స్
(దుడే శ్రీను) ఎస్.వి.ఆర్. కాంప్లెక్స్,
పాలకొల్లు, 9848716747

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 30-11-2011, జిన్నూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈ రోజున సుబ్రహ్మణ్య షష్ఠి. దీనిని తమిళనాడులో స్కందషష్ఠి అంటారు. మనం రామా రామా అని ఎలా అనుకుంటామో తమిళనాడులో మురుగన్ మురుగన్ అని అనుకుంటారు. అందమూ, జ్ఞానమూ కలిస్తే ఎలా ఉంటాయో వాడు మురుగన్. మనం మహా విష్ణువు యొక్క అవతారమే రాముడు అని ఎలా అనుకుంటున్నామో అలా శివుడి యొక్క మరో రూపమే సుబ్రహ్మణ్యుడు అని తమిళనాడులో చెబుతారు.

గణపతి, సుబ్రహ్మణ్యుడు వీళ్ళిద్దరూ అన్నదమ్ములు. పార్వతి తయారుచేసిన బొమ్మలోనుండి గణపతికి ప్రాణం వచ్చింది. అందుకు గణపతిని పార్వతి కొడుకు అంటారు. సుబ్రహ్మణ్యుడు శివుడి కొడుకు అంటారు. ఈ సుబ్రహ్మణ్యుడు అంతకుముందు ఒక ఋషిగా ఉండేవాడు అని అతని పేరు సనత్‌కుమారుడు అని అతడే సుబ్రహ్మణ్యుడిగా అవతరించాడు అని చెబుతారు. ఒకసారి సనత్‌కుమారుడికి శివుడు దర్శనమిచ్చి నీకు ఏమి కావాలి అని అడిగాడు. నాకు ఏమీ అవసరం లేదు నువ్వు నాకు ఏమీ ఇవ్వనక్కరలేదు అన్నాడు సనత్‌కుమారుడు. వాళ్ళు పరిపూర్ణమైన జ్ఞానులు. వాడికి ప్రపంచంలో ఏమీ ఆకర్షణ లేదు. అప్పుడు శివుడు అన్నాడు నీకు నేను వరమిస్తానంటే ఏమీ వద్దు అంటున్నావు, నాకు నువ్వు ఏమైనా ఇస్తావా అని అడిగాడు. ఇస్తాను, నీకు ఏమి కావాలి అని సనత్‌కుమారుడు అడిగాడు. నువ్వు నాకు

కుమారుడిగా పుట్టాలి అన్నాడు శివుడు. అంటే తారకాసురుడి సంహారం కోసం అడిగాడు. స్త్రీ గర్భంలో ప్రవేశించి మటుకు నేను రాను. నీ మూడో నేత్రం జ్ఞాననేత్రంలోంచి రమ్మంటే వస్తాను అన్నాడు. అందుచేత పార్వతి గర్భంలో ప్రవేశించకుండా శివనేత్రంలోంచి జ్ఞానతేజం వచ్చింది. ఆ తేజస్సుని మొదట అగ్ని భరించాడు. తరువాత అగ్ని భరించలేక ఆ తేజస్సును గంగానదిలో విడిచిపెట్టేసాడు. శివుడి యొక్క తేజస్సుని గంగానది భరించలేక గంగానది ప్రక్కన ఉన్న శరవణ తటాకంలో ఆ తేజస్సుని గంగానది వదిలేసింది. శరవణ తటాకంలో శివుడి యొక్క తేజస్సుకి ఒక రూపం వచ్చింది. వాడే సుబ్రహ్మణ్యుడు. ఆ పిల్లవాడిని కృత్తికలు పెంచారు. ఆరుగురు కృత్తికలు కలిసి ఆ పిల్లవాడికి పాలు ఇస్తే, ఆ పిల్లవాడు ఆరుముఖాలు పెట్టుకొని ఆ పాలు తాగేవాడు. అందుచేత వాడిని షణ్ముఖుడు అన్నారు. షణ్ముఖం అంటే ఆరుముఖాలు కలవాడు. తిథుల లెక్కలో ఆరవరోజున షష్ఠి వస్తుంది. అదే సుబ్రహ్మణ్యషష్ఠి. శరవణభవ అనే తటాకములో రూపము ధరించాడు కాబట్టి కొందరు శరవణభవుడు అంటారు. సుబ్రహ్మణ్యుడికి రూపం వచ్చిన తరువాత భూమి మీద లేడు, కైలాసం వెళ్ళిపోయాడు. కైలాసంలో తల్లిదండ్రుల దగ్గరే పెరిగాడు.

సుబ్రహ్మణ్యుడు చిన్నపిల్లవాడుగా ఉండగా ఒక సంఘటన జరిగింది. కొంతమంది ఋషులు శివుడి దర్శనానికి వెళ్ళారు. ఆ ఋషులు కొంతమంది గోచీలు పెట్టుకున్నారు. కొంతమంది ఋషులు దిగంబరంగా ఉన్నారు. దిగంబరంగా ఉన్న ఋషులని చూచి సుబ్రహ్మణ్యుడు పక్కున నవ్వాడు. అప్పుడు పార్వతి సుబ్రహ్మణ్యుడిని దగ్గరకి పిలిచి అలా నవ్వకూడదు, వాళ్ళు చాలా పెద్దవాళ్ళు వాళ్ళకి నమస్కరించాలి. వాళ్ళు కామాన్ని జయించారు. స్త్రీ, పురుష భేదం ఉన్నవాడు ఎవడూ దిగంబరంగా ఉండలేడు, గోచీపెట్టుకొని ఉండలేడు. వాళ్ళ గొప్పతనం, వాళ్ళ ఔన్నత్యం నీకు తెలియటంలేదు. బ్రహ్మచర్య దీక్ష ఉన్నవారు కాని గోచీ పెట్టుకొని ఉండలేరు, దిగంబరంగా ఉండలేరు. ఆ ఋషులను మనం పూజించాలి, గౌరవించాలి కాని నవ్వకూడదు అని పార్వతి సుబ్రహ్మణ్యుడికి చెప్పింది.

సుబ్రహ్మణ్యుడు తారకాసురుడిని సంహారం చేయటానికి వచ్చాడు కాబట్టి వీడు కైలాసంలో కూర్చుంటే ఎలాగ వాడిని నువ్వు భూమిమీదకు పంపాలని శివుడిని దేవతలు ప్రార్థించారు. సుబ్రహ్మణ్యుడిని భూమి మీదకు తీసుకురావటానికి నారదుడిని ఉపాయం

ఆలోచించమన్నారు దేవతలు. గణపతి, సుబ్రహ్మణ్యుడు ఇద్దరూ శివుడి దగ్గర కూర్చుని ఉండగా నారదుడు ఒక పండు తెచ్చి శివుడికి ఇచ్చాడు. రెండు పళ్ళు పట్టుకెళితే ఇద్దరికీ చెరో పండు ఇస్తాడు కదా శివుడు. ఒకటే పండు పట్టుకెళ్ళాడు. చిన్నపిల్లలు కదా ఆ పండు నాకు కావాలి అంటే నాకు కావాలి అన్నారు. అప్పుడు శివుడు ఏమన్నాడు అంటే భూమి చుట్టూ ప్రదక్షిణం చేసి ముందుగా ఎవరు వస్తే వారికి పండు ఇస్తాను అన్నాడు. సుబ్రహ్మణ్యుడు నెమలి వాహనుడు. ఆయన నెమలి వాహనమెక్కి భూప్రదక్షిణకి బయలుదేరివెళ్ళాడు. గణపతికి వాహనం ఎలుక. మొత్తం భూప్రదక్షిణ అంతా ఎలా చేయగలడు. నెమలి అంత స్పీడుగా మూషికం వెళు తుందా? అందుచేత గణపతి ఏమి చేసాడు అంటే గణపతి దగ్గర తెలివితేటలు ఎక్కువ ఉన్నాయి. చిన్నపిల్లలు తెలివికోసం, విజయంకోసం వినాయకుడి పూజ చేస్తారు. పెళ్ళిళ్ళు చేసినా, యజ్ఞాలు చేసినా, ఏదైనా అర్చనలు చేసినా ముందు వినాయకుడినే ఆరాధిస్తారు. అంటే వినాయకుడు విజయానికి గుర్తు. వినాయకుడు శివుడు చుట్టూ, పార్వతి చుట్టూ తిరిగేసి శివుడితోటి ఏమని చెప్పాడంటే ఈ సృష్టి అంతా నీలోనే ఉంది. ఇంక భూమి ఎక్కడ ఉంది. నువ్వు భూప్రదక్షిణ చేయమన్నావు నేను చేసేసాను అన్నాడు. శివుడు ఆ పండు వినాయకుడికి ఇచ్చేసాడు. అప్పుడు సుబ్రహ్మణ్యుడు భూప్రదక్షిణ అంతా చేసి వచ్చాడు. వినాయకుడు పండు తినేస్తున్నాడు. అది చూసి సుబ్రహ్మణ్యుడికి కోపం వచ్చింది. సుబ్రహ్మణ్యుడికి కోపం తెప్పించాలనే నారదుడు చేసిన ప్లాను. వాడికి కోపం వస్తేకాని భూమి మీదకు రాడు. అప్పుడు శివుడు ఏమన్నాడు అంటే నువ్వు ఆ పండు తింటేపోతుంది. ఆత్మజ్ఞానం అనే పండువి నువ్వు. నీకు ఆ పండు ఎందుకు? అన్నాడు. అయినా సుబ్రహ్మణ్యుడికి కోపం తగ్గలేదు. అప్పుడు అక్కడనుంచి భూమి మీదకు వచ్చాడు. బట్టలు తీసేసి వైరాగ్యంతోటి గోచీ పెట్టుకొని పళని దగ్గర ఒక కొండ మీద కూర్చున్నాడు. ఆయన్ని పళనీ సుబ్రహ్మణ్యేశ్వరస్వామి అన్నారు. ఆయన భూమి మీదకు వచ్చిన కార్యక్రమం అంతా పూర్తిచేసుకుని విశ్రాంతిగా ఉన్నది తిరుత్తణిలో, ఆయనని శాంతి సుబ్రహ్మణ్యేశ్వరస్వామి అని అంటారు.

భగవాన్ కూడా గోచీ పెట్టుకుని తిరుగుతూ ఉంటే పళనీ సుబ్రహ్మణ్యేశ్వరస్వామిలాగే ఉండేవారు. భగవాన్ తోటి ఒకరు పళని వెళుతున్నాము సుబ్రహ్మణ్యేశ్వరస్వామి దర్శనానికి అన్నారు. మీరు ఫళనీ వెళుతున్నారా, అక్కడ ఉన్న స్వామే కదా ఇక్కడికి వచ్చినవాడు అన్నారు.

దాని అర్థం ఏమిటి అంటే భగవాన్ సుబ్రహ్మణ్యేశ్వరస్వామి అంశ అని అంగీకరించినట్టు. శివుడు అవ్యక్తం. సుబ్రహ్మణ్యుడు వ్యక్తం. శివుడు పాతరూపాయి, సుబ్రహ్మణ్యుడు కొత్త రూపాయి. మనకి శివుడు అవ్యక్తం అయితే అందులోంచి ఆకాశము వచ్చింది. ఆకాశంలోంచి వాయువు వచ్చింది. వాయువులోంచి అగ్ని వచ్చింది. అగ్నిలోంచి నీరు వచ్చింది. నీట్లోంచి మట్టి వచ్చింది. మట్టివచ్చాకే ఈ భూమి మీదకి జీవకోటి వచ్చింది. ఇది సృష్టిక్రమం. పంచభూతాలే సృష్టి.

మీరు అరుణాచలం గుడిలోకి వెళ్లగానే ముందు బాలసుబ్రహ్మణ్యుడు ఉంటాడు. తరువాత చిలుక గోపురం వస్తుంది. అక్కడే సుబ్రహ్మణ్యుడు అరుణగిరినాథర్‌కి దర్శనమిచ్చాడు. అరుణగిరినాథర్‌కి చిన్నప్పడే తల్లిదండ్రులు చనిపోయారు. అరుణగిరినాథర్‌కి చదువులేదు వీడిని ఎవరూ పట్టించుకోక చెడ్డఅలవాట్లకి వెళ్ళి పాడయిపోయాడు. అక్కగారు చేరదీసి కొంతకాలం పెంచింది. అరుణగిరినాథర్ పూర్వపుణ్యం ఉన్నవాడు. ఏదో చిన్నచిన్న దోషాలని బట్టి చెడ్డఅలవాట్లులోకి వెళ్ళాడు కాని దుర్మార్గుడుకాదు. ఒకరోజున అక్కగారు నీ పద్ధతి ఏమీ బాగోలేదు. నీపద్ధతులు మార్చుకోవటం లేదు అని తిట్టింది. ఆ తిట్లుకి అతను అవమానపడి చిలుక గోపురం ఎక్కి కిందపడి చచ్చిపోదాం అని పైనుంచి ఉరికాడు. అప్పడు సుబ్రహ్మణ్యుడు వచ్చి కింద పడకుండా వాడిని చేతులతోటి పట్టుకున్నాడు. ఆ గోపురం దగ్గర కూడా సుబ్రహ్మణ్యుడి గుడి ఉంది. అరుణగిరినాథర్‌కి అరుణాచలానికి సంబంధం ఉంది. తరువాత అతను త్యాగరాజులాగే గొప్పరచయిత అయ్యాడు. సుబ్రహ్మణ్యేశ్వరస్వామి అనుగ్రహం వలన తిరుప్పగళ్ రాశాడు. తిరుప్పగళ్ అంటే అందులో సుబ్రహ్మణ్యేశ్వరస్వామి మీద తప్పించి ఇంకో పాట ఉండదు. తిరుప్పగళ్ తమిళియన్స్ ఎక్కువ పాడుకుంటారు.

సుబ్రహ్మణ్యేశ్వరస్వామి వాహనం నెమలి. నెమలి కింద పాము ఉంటుంది. నెమలి ఆపాముని కాళ్ళతో తొక్కి ఉంచుతుంది. ఆ సర్పమే మన అహంకారం. పాముకి కోపం వస్తే తొందరగా తగ్గదు. మన అహంకారం కూడా పాములాంటిదే. ఆ నెమలి పామును ఎందుకు తొక్కి పెట్టిందంటే, అలా మనం కూడా మనలో ఉన్న అజ్ఞానాన్ని, మన అహంకారాన్ని తొక్కిపెట్టి దానిని నాశనం చెయ్యకపోతే మనకి ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. ఒక నెమలి భగవాన్ కూడా తిరుగుతూ ఉండేది. ఒకసారి భగవాన్ ఎవరితోనో మాట్లాడుతున్నారు. అక్కడికి ఒక

పెద్దపాము వచ్చింది. పాముని నెమలి, ముంగిస తేలికగా చంపేస్తాయి. నెమలి బాగానే ఉంది. పాము నెమలిమీద పడగవిప్పి యుద్ధానికి రమ్మంటోంది. అది భగవాన్ చూచి ఏరా బుద్ధిలేదా నీకు, అసలు ఈ గ్రౌండులోకి నిన్ను ఎవడు రమ్మన్నాడు. ఏదో నేను ఉన్నానని వాడు ఆలోచిస్తున్నాడు లేకపోతే ఈపాటికి నిన్ను చంపేద్దుడువాడు నిన్ను ఎవడైతే చంపగలడో వాడి ఎదురుగుండా పడగ ఇప్పతావా ఏమిటి, ఫోఫో అన్నారు. భగవాన్ మనతో చెప్పినట్టే జంతువులకు కూడా చెప్పేవారు. అప్పడు ఆపాము వెళ్లిపోయింది. భగవాన్ గురించి గణపతి శాస్త్రిగారు ఏమన్నారు అంటే అనృత దోషము ఎలా ఉంటుందో తెలియని వాక్కుతోటి చెబుతున్నాను సుబ్రహ్మణ్యేశ్వరస్వామి అంశే భగవాన్ అని రమణగీతలో చెప్పారు. మీరు సుబ్రహ్మణ్యేశ్వరస్వామి అంశవల్ల జన్మించారు అని గణపతిశాస్త్రిగారు చెబుతున్నారు అంటే, ఆయనని అనుకుంటే అనుకోనివ్వండి. ఆయన నోరు నేను కట్టగలనా. గుడిలో విగ్రహంపెట్టి సుబ్రహ్మణ్యేశ్వరస్వామి అంటున్నారుకదా అలాగే ఈ శరీరాన్ని అనుకుంటే అనుకోనివ్వండి అనేవారు కాని గణపతిశాస్త్రిగారి మాటలకు ఆయన ఏమీ సంతోషించలేదు.

తపస్సు అంటే భోజనాలు మానేయటంకాదు. మీరు దేహభావన తగ్గించుకుని, మనోభావన తగ్గించుకుని నిజమైననేనులో ఉంటే జాగ్రదావస్థలో కూడా నిలకడగా, నిశ్చలంగా వుంటే అదే తపస్సు అన్నారు భగవాన్. అహమపేతకం నిజవిభానకం అంటే అహంకారాన్ని తొలిగించుకుని నిజమైననేనులో నువ్వు ఉండకలిగితే అక్కడినుంచి నీకు ప్రకాశం తెలుస్తుంది. అదే నిజమైన తపస్సు. నిజమైన నేనుని తెలుసుకోవటానికి నువ్వు చేసే ప్రతీ ప్రయత్నం కూడా తపస్సే. నువ్వు అబద్ధమైన ఈనేనుని తగ్గించుకోవటానికి ప్రయత్నం చెయ్యాలి. కృష్ణుడు నేను, నేను అంటాడు అక్కడ నేను అంటే ఈ దేహగతమైన నేనుకాదు. అది చైతన్యగతమైన నేను. దానికి హద్దులులేవు, పరిమితులు లేవు. దానికి ఉండటం, పోవటం అంటూ ఏమీలేదు. సృష్టి ఉన్నప్పడు, సృష్టి అంతమైపోయాక కూడా వాడు ఉంటాడు. అది నిజమైన నేను. వాడు ఆనందస్వరూపుడు. వాడు నీకు అనుభవంలోకి వచ్చేవరకు ఏదో సంతోషాలకోసం, సుఖాలకోసం ప్రపంచంలో పడి అలా తిరుగుతూనే ఉంటావు. నేను యెహోవాకంటే ముందు ఉన్నాను అన్నాడు ఏసు. ఏసుని యెహోవా కుమారుడు అంటారు. వాళ్లు దేవుడిని యెహోవా అంటారు. తండ్రి కంటే పిల్లవాడు ముందు ఎలా ఉంటాడు. నేను యెహోవా కంటె ముందు ఉన్నాను అంటే ఈ సృష్టి ప్రారంభించకముందు,

పంచభూతాలు లేనప్పుడు కూడా ఆ నేను ఉంది. అదే చైతన్యము, అదే ఆత్మ, అదే బ్రహ్మము. అదే నేను అయి ఉన్నాను అన్నాడు. మీకు నిద్దట్లో ఏది అణిగిపోతే మిగతావన్నీ అణిగిపోతున్నాయో దానిని నువ్వు జాగ్రదవస్థలో నిగ్రహించి బయటకు లాగి నిప్పపెట్టి శవాన్ని ఎలా కాలుస్తారో అలా బర్న్ చేస్తే అప్పుడు నీకు జ్ఞానం కలుగుతుంది కాని కబుర్ల వల్ల, కాకరకాయల వలన జ్ఞానం వచ్చేది కాదు.

చీకటిలో ఏదైనా తాడు ఉంటే అది తాడో, పామో మనకు తెలియదు, అప్పుడు బ్యాటరీలైటు దానిమీద ఫోకస్ చేస్తే అది ఏదయినదీ మనకు తెలుస్తుంది. అలాగే మీ ఇంద్రియాల్ని, మీ మనస్సుని, మీ బుద్ధిని, మీ తెలివితేటల్ని, మీ వివేకాన్ని ఆ నిద్దట్లో ఉన్న నేను మీద ఫోకస్ చేస్తే మీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది కాని లేకపోతే ఆత్మజ్ఞానం కలిగే అవకాశం లేదు. అంటే మీ శరీరానికి, మీమైండుకి, మీబుద్ధికి, మీ తెలివికి డైవర్షన్ ఉండకూడదు. అందుచేత నువ్వు చిల్లరగొడవలలోకి వెళ్లవద్దు. నీ మనస్సుకి బహిర్ముఖవృత్తి ఎక్కువ ఉంటే సాధన ద్వారా వ్యక్తిభావనని తగ్గించుకుంటూ దానిని అంతర్ముఖంచేసి, ఎక్కడయితే పరమాత్మ నివాసంగా ఉన్నాడో అక్కడకు ఈ మనస్సును మళ్లించటంకోసమే కర్మయోగం, భక్తియోగం, ధ్యానయోగం, జ్ఞానయోగం, ఈ యోగాలన్నీ మనస్సుని ఆధ్యాత్మిక హృదయం లోనికి తోలుకెళ్లటం కోసమే పరమాత్మ చెప్పాడు. స్వామి శివానంద ఆయన జీవిత అనుభవాలలో ఏమని చెప్పారంటే నేను రమణమహర్షిగారి లాగ అజ్ఞానంలోంచి జ్ఞానంలోకి, మృత్యువులోంచి అమృతత్వంలోకి ఒక్కసారి జంప్చేయలేదు. రమణ మహర్షిగారు దత్తుడు. అందుచేత ఏమీ కష్టపడకుండా ఆయన పొందవలసింది పొందేశారు. మేడపైకి వెళ్లాలంటే ఒకోమెట్టు, ఒకోమెట్టు ఎక్కివెళ్లాలి అలాగే నేను కష్టపడి ఒకోమెట్టు, ఒకోమెట్టు కట్టుకుని నా అంతట నేను పైకి వచ్చాను. నాకు చిన్నప్పుడు భక్తి ఎలా కలిగింది అంటే మా నాన్నగారు రోజూ పూజ చేసుకునేవారు. నాకు భక్తి కలగటం కోసం పువ్వులు, అగరవత్తులు, పసుపు, కుంకుమ అన్నీ దేవుడి దగ్గర పెట్టమనేవారు. ఆయన పెట్టుకోలేక కాదు, పరమేశ్వరుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు అని నాకు భక్తి కలగటంకోసం అలా చేసేవారు. నిజంగా భగవంతుడు ఆ రూపంలో ఉన్నాడు అని ఆయన అంత శ్రద్ధగా చేస్తూ ఉంటే అక్కడ నుంచే నాకు భక్తి కలగటం ప్రారంభమయ్యింది. తరువాత నేను డాక్టరుని అయ్యాను. వీడు ధనవంతుడు, వీడు పేదవాడు అని చూడకుండా అందరికీ సమానంగా వైద్యం చేసి అందరిలోను పరమాత్మని చూడటం నేర్చుకున్నాను అది ఒక మెట్టు.

నాకు పెళ్ళి చేసుకోవాలనే కాంక్ష లేదు. అందుచేత నేను హృషీకేష్ వెళ్ళిపోయి అక్కడ స్వర్గాశ్రమంలో ఒకపూట భోజనం చేసి ఒకపూట పండు తిని తపస్సు చేయటం ప్రారంభించాను. తపస్సు చేస్తే ముందు క్రమశిక్షణ వచ్చింది. తరువాత ఇంద్రియాలు, మనస్సు అణిగిపోయినాయి, నేను తపస్సు చేయకముందు ఈశ్వరుడు నాకు పరాయివాడిగా ఉండేవాడు. నేను మేడ ఎక్కుదామని చివరి మెట్టుదగ్గరికి వచ్చేటప్పటికి నాకు పరాయివాడిగా ఉండటం మానేసి నా స్వరూపంగా వ్యక్తమయ్యాకే ఈశ్వరుడుకి నాకు భేదంలేదు అని అప్పుడు నాకు తెలిసింది. విశ్వాసానికి కళ్ళులేకపోవచ్చు నీకు కళ్ళు ఉన్నాయి. అలాగే నువ్వు దేవుడిని నమ్మవచ్చు కాని ఆ నమ్మకంలో దానికి కూడా కళ్ళు లేకపోవచ్చు. కానీ అనుభవానికి కళ్ళు ఉంటాయి. కళ్ళు లేకుండా అనుభవం ఉండదు. నిప్ప మీద చెయ్యి వేస్తే అది కాలుతుంది అని నీకు తెలుసు. అది కాలదని కొన్నికోట్లమంది చెప్పనివ్వండి నువ్వు నమ్మవు. ఎందుచేత అది నీ అనుభవం. అట్టి అనుభవం నేను స్వర్గాశ్రమంలో పొందాను. నా అనుభవాన్ని, నేను పొందుతున్న శాంతిని, ఆనందాన్ని పదిమందికి పంచిపెట్టాలని అప్పడు శివానందఆశ్రమం నిర్మించటం జరిగింది. జ్ఞాని ఎవడినీ ప్రేమించాలని ప్రేమించడు. ప్రేమించకుండా ఉండలేక ప్రేమిస్తాడు. అటువంటి వాళ్ళని మనం దర్శిస్తే చాలు.

మనకి గురువుతోటి సంబంధం కలిగితే, ఆ గురువు మనకి స్వరూపంగా వ్యక్తమయ్యే వరకూ ఆ సంబంధం కంటిన్యూ అవుతుంది. నిజమైనగురువు మన హృదయంలోనే చైతన్య రూపంలో అంతర్యామిగా ఉన్నాడు. మనకి జ్ఞానం సంపాదించాలి అని ఉన్నా చీకటిలో మనకి ఎటువెళ్ళాలో మార్గం నిర్దేశం లేనప్పడు మనకున్న భక్తి, తపన, మనకున్న జిజ్ఞాస నిజమైతే, మన మనస్సుని మనం నిర్మలం చేసుకోవాలి అనేటువంటి తలంపు నిజమైతే హృదయంలో అంతర్యామిగా ఉన్న పరమేశ్వరుడే ఒక మానవరూపం ధరిస్తాడు. వాడు బాహ్యగురువు. నువ్వు రాంగ్‌పాత్‌లో ప్రయాణం చేస్తున్నప్పడు, నిన్ను రాంగ్‌పాత్‌లోంచి తప్పించి రైట్‌పాత్‌లో పెట్టి, ఆయన దయ పొందటానికి నీకు అర్హత లేకపోయినా అర్హత పొందేటట్టు చేసి, నిన్ను బయట ఆకర్షణలకి వెళ్ళకుండా కాపాడతాడు. బహిర్ముఖంగా ఉన్న మనస్సుని లోపలికి గెంటుతాడు. నువ్వు వాడి చేతికి దొరికేవరకూ లోపలఉన్న గురువు అలా వెయిట్ చేస్తాడు వాడి చేతికి దొరికాక వాడు నిన్ను లోపలకు గుంజుకుని తన స్వరూపం

నీకు ప్రసాదిస్తాడు. అదే జ్ఞానం.

మనం జాగ్రదవస్థలో పనిచేసుకుంటాము. నిద్రావస్థలో మనం విశ్రాంతి తీసుకుంటాము. మరి ఈ స్వప్నావస్థ ఎందుకు అని ఒకరు అడిగారు. స్కానింగు మన శరీరంలో ఉన్న రోగాన్ని ఎలా చూపిస్తుందో అలాగ జాగ్రదవస్థలో ఉన్నటువంటి బలహీనతలన్నిటినీ ఒకసారి నీ మనస్సు నీకు స్వప్నంలో చూపిస్తుంది. నీ బలహీనత తెలిసాక జాగ్రదవస్థలో దానికి తగిన సాధన చేసి ఆ బలహీనతలను తొలగించుకొని నువ్వు బాగుపడటానికి స్వప్నం కూడా ఉపయోగపడుతుంది. నీ బలహీనతలు నీకు జాగ్రదావస్థలో తెలియవు. స్వప్నంలో తెలుస్తాయి. గాంధీగారు అన్నారు వాసనలు బాహ్యంగా లేవు నా వాసనలు మీకు కనబడటం లేదు కాబట్టి మీరు అందరూ నన్ను మహాత్ముడు అంటున్నారు. నాలో వాసనలు సూక్ష్మరూపంలో, బీజరూపంలో ఉన్నాయి. అవి కాలి బూడిద అయ్యేవరకూ నన్ను మహాత్ముడు అనవద్దు అన్నారు. మహాత్ముడు అయ్యేవరకూ మనిషి దురాత్ముడుగానే ఉంటాడు, దురాత్ముడిగా ఉన్నంతమాత్రంచేత వాడికి మహాత్ముడు అయ్యే యోగ్యత లేదనికాదు. అది పెద్దల అనుగ్రహం వలన వస్తుంది. భగవంతుడి అనుగ్రహం మనకు కలిగితే బలహీనతలు అన్నీ సూక్ష్మరూపంలో ఉండగానే అణిగిపోతాయి, అవి స్థూలరూపంలోకి వెళ్ళి విజృంభించవు. అందుచేత కొంతమంది భగవంతుడిని వాళ్ళ బలహీనతలు పోగొట్టుకోవటానికి పూజ చేస్తారు, జపం చేస్తారు, ధ్యానం చేస్తారు. వీటి అన్నింటియొక్క ప్రయోజనం మనోనాశనం కోసమే. మనకి ఎంతోకొంత భక్తి ఉంది కాని అది గోరువెచ్చని నీళ్ళ భక్తి. కొంతమంది కాలక్షేపానికి రామా, రామా అనుకుంటారు. కానీ రాముడిపేరు ఎవరూ సిన్సియర్‌గా తలపెట్టరు. రామా అన్నప్పడు ఆ శబ్దంలో వాళ్ళ హృదయం ఉండదు. హృదయం ఎక్కడో ఉంటుంది. నువ్వు నామం చేసేటప్పడు అక్కడ మీ హృదయం ఉండాలి, మీ మనస్సు ఉండాలి. అప్పడు ఆ మనస్సు పవిత్రం అవుతుంది, ఏకాగ్రం అవుతుంది. ఇంతవరకు ఈ సృష్టిలో పవిత్రుడు కానివాడు ఎవడూ ఆత్మకారము పొందలేదు. అందుచేత నువ్వు పరమపవిత్రుడు అవ్వటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి.

నాకు ముందు భక్తిని ప్రసాదించండి. నేను ముక్తికోసం కంగారు పడటంలేదు అని ఒకరు భగవాన్‌ని అడిగారు. మన శరీరాలు ఎక్కడ ఉన్నాయి అన్నది ముఖ్యం కాదు. మనస్సు ఎక్కడ ఉన్నది అనేది ముఖ్యం. మనకి గురువు పట్ల, ఈశ్వరుడి పట్ల మానసిక

అనుబంధం ఉండాలి. అది భక్తి. నీకు భక్తి కావాలి అంటున్నావు. నేను ఇచ్చేది ఏమిటి? నీ తపనే నిన్ను బాగుచేస్తుంది. మనం బాగుపడాలి అనే తపన లోపలినుంచి రావాలి కాని బయటినుంచి వచ్చేది కాదు. నీకు భవిష్యత్తులో తరించే అవకాశం ఉంది కాబట్టి నీకు తపన వస్తోంది లేకపోతే నీకు తపన రాదు. నేను ఎవడిని నీకు ఇవ్వటానికి? ఆ నిజమైన నేను ఇంటర్‌ఫీరియన్స్ లేకుండా, దానియొక్క గ్రేస్ లేకుండా నీకు అది తెలియబడదు. సాధన చేయటంలో నువ్వు భయపడవద్దు. ఫియర్‌లెస్‌గా ఉండు. పిరికివాడు ఈ లోకానికి పనికిరాడు, పరలోకానికి పనికిరాడు. పిరికితనం నువ్వు ముందు వదిలేయి. పిరికితనమే నీకు విరోధం. భయస్తుడు, బద్ధకస్తుడు సాధన సరిగ్గా చేయలేడు. నీకు ధైర్యం తక్కువగా ఉంటే ధైర్యాన్ని కల్టివేట్ చెయ్యి. ఎంతమాత్రం నీ హృదయంలోకి దౌర్బల్యం వచ్చినా నువ్వు మార్గం తప్పిపోతావు. అన్నిటికంటే నీచమైనది హృదయదౌర్బల్యం. ఇది సాధించగలమా, లేదా అని ఎప్పటికప్పడు అనుమానం పెట్టుకొంటూ ఉంటే హృదయదౌర్బల్యం వస్తుంది. నువ్వు సాధన చేసేటప్పడు పతనం అవుతూ ఉండవచ్చు. మీరు కంగారు పడనక్కరలేదు. బంతిని కిందవేసి కొడితే బంతి అలా ఉండదు. మళ్ళీ పైకి లేస్తుంది. అలాగే నువ్వు ఒకసారి పడిపోయినా లేచి మళ్ళీ నడువు. నువ్వు బంతిలాగ ఉండాలి. నీకు వచ్చే కష్టాలను చూచి కంగారుపడకు. ఇవన్నీ మాయ. నీకు కష్టాలు వచ్చినా, నష్టాలు వచ్చినా నీకున్న బలాన్ని పరిశీలన చేయటానికి అవి వస్తాయి. ప్రపంచంలో ఎక్కడ ఏది జరిగినా భగవాన్ ఎప్పడూ ఆశ్చర్యం వ్యక్తపరచలేదు. అది అలా జరగవలసి ఉంది జరిగింది అంతే. అది ఈశ్వరఆజ్ఞ. ప్రపంచం అంతా భగవంతుడు వ్యాపించి ఉన్నాడు. ఆయనకి తెలియకుండా ఏదీ జరగటానికి వీలు లేదు అనేవారు భగవాన్.

భక్తి ఎంతవరకూ ఉండాలి అంటున్నావు? నీ మనస్సు జ్ఞానంలో కరిగిపోవాలి. జ్ఞానంలో కరిగిపోయేటంత భక్తితో నీ మనస్సుని నింపాలి. ఏ మనస్సు అయితే నీకు అడ్డు వస్తోందో ఆ మనస్సు నిండా భక్తి నింపి, అది జ్ఞానాగ్నిలో కాలిపోయేలాగ చేసుకో. అంతవరకూ నీ భక్తిని తీసుకువెళ్ళు. నీ మనస్సు హృదయంలో చైతన్యంలో కరిగిపోవాలి. అంటే నో మైండు స్టేట్‌కి వెళ్ళిపో. నీ భక్తి గోరువెచ్చని నీళ్ళకింద ఉండకూడదు. నో మైండు స్టేట్‌కి వెళ్ళాలనే తీవ్రకాంక్ష ఉండాలి. మనస్సు అణిగిపోవటం కాదు. మనస్సు పూర్తిగా నాశనం అవ్వాలి. వలలో పడ్డ పక్షి

చచ్చిపోదు, కదలకుండా వలలో ఉంటుంది. అలాగే నువ్వు ప్రాణాయామాలు, యోగాభ్యాసాలు చేసి మనస్సుని అణిచిపెట్టి ఉంచినప్పటికీ మళ్ళీ అభ్యాసం వదిలేస్తే మనస్సు విజృంభిస్తూ ఉంటుంది. అది సరిపోదు. మనోనాశనం అవ్వాలి, వలలో పక్షి ఉండటం వేరు, పక్షి చనిపోవటం వేరు. పక్షి చనిపోతే వల తీసినా అది ఎగరదు. మనస్సు అణిగినవాడికి సత్యదర్శనం అవ్వదు. మనోనాశనం అయినవాడికి సత్యదర్శనం అవుతుంది.

మీకు ఎన్ని సంపదలు ఉన్నా ఎగిరి, ఎగిరి పడకూడదు. అణిగి ఉండాలి. వినయమే నిజమైన సంపద. అక్కడికే జ్ఞానం చేరుతుంది. నువ్వు వెదికే వస్తువు ప్రపంచములో లేదు, నీ హృదయములో ఉంది. నువ్వు ఏ రూపాన్ని ఆరాధించినా, ఏ యోగంలో ప్రయాణం చేసినా నీ హృదయంలోనికి నువ్వు చేరుకోవాలి. నీ మనస్సుని నిర్మలం చేసి, దానిని మధురం చేసి, నీ మనస్సుని నువ్వు అనుకూలంగా చేసుకుంటేగాని అది అసలు హృదయం వైపుకు ప్రయాణం చెయ్యదు. మీరు సాధన చేస్తున్నట్టు మీకు గుర్తు ఏమిటి అంటే మీ ఇంద్రియాలు, మీ మనస్సు మిమ్మల్ని బాధపెట్టకూడదు. బయట పరిస్థితులు అనుకూలంగా ఉన్నా, ప్రతికూలంగా ఉన్నా మన మనస్సు మీద పడకుండా చూచుకోవాలి. అప్పుడు మీరు సాధన చేస్తున్నట్టు.

మూసుకుపోయిన జ్ఞానమార్గాన్ని ఓపెన్ చేయటానికి వచ్చిన గురువు రమణమహర్షి. ఒకవేళ చెడ్డ ప్రారబ్ధం మిమ్మల్ని తరుముతున్నప్పటికీ, ప్రారబ్ధం ఎవరికి? శరీరానికి మాత్రమే. మంచి ప్రారబ్ధం అయినా శరీరానికే, చెడ్డ ప్రారబ్ధం అయినా శరీరానికే. జ్ఞానాగ్ని వల్ల దేహబుద్ధి ఎప్పుడైతే కాలిబూడిద అయిపోయిందో, మీ శరీరం ఎంత చెడ్డ ప్రారబ్ధం అనుభవిస్తున్నప్పటికీ మీకు దుఃఖ స్పర్శ రాదు. అదే రమణానుగ్రహం. నీ దేహం ప్రారబ్ధం ఎలా అనుభవిస్తున్నప్పటికీ, దేహం నువ్వు కాదు అనే బుద్ధి నీకు వచ్చినప్పుడు, దేహబుద్ధి నశించినప్పుడు నువ్వు ఎంత చెడ్డ ప్రారబ్ధం అనుభవిస్తున్నా నీకు ఎర్రచీమ కుట్టినట్టు కూడా ఉండదు. అదీ రమణ సిద్ధాంతం. అక్కడికి మన కళ్ళు తెరిపించటానికి వచ్చిన అవతారమే రమణావతారం.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 08-12-2011, అరుణాచలం)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈ రోజున మనందరం ఇక్కడ సమావేశం అవ్వటానికి కారణం సాయంత్రం 6

గంటలకు ఇక్కడ మహాజ్యోతి ప్రజ్వలన చేస్తారు కాబట్టి, ఆజ్యోతిని మన నేత్రాలతో దర్శించి నేత్రానందం పొందటానికి ఇక్కడకు వచ్చాము. ఇక్కడ కనిపించే కొండ మనకు రాళ్ళగుట్ట కింద కనిపిస్తోంది కాని అది రాళ్ళగుట్ట కాదు, అది జ్ఞానగిరి. అరుణాచలంలో ముందు గుడికంటే ఈ గిరికే ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత ఉంది. ముందు గిరి, తరువాత లింగం. దేవతల కోరిక మీద పరమేశ్వరుడు ముందు ఇక్కడ గిరిగానే అవతరించాడు. ఇంత పెద్ద కొండను మేము ఎలా ఆరాధించటం అంటే అప్పడు లింగరూపం ధరించాడు. శివుడికి మూడు నేత్రాలు, మూడో నేత్రం జ్ఞాననేత్రం, జ్ఞాననేత్రమే ఈగిరిరూపం ధరించింది. మీరు శ్రద్ధతో, భక్తితో గిరిప్రదక్షిణ చేసినా, గిరిని ధ్యానం చేసినా మీరు ఊహించనటువంటి అద్భుతాలు జరుగుతాయి. మీకు ఉన్న ఇబ్బందులను తొలగించమని కూడా ఈ గిరిని ప్రార్థించవచ్చు. ఆయన కరుణామయుడు, జీవకోటిని అనుగ్రహించటానికే ఇక్కడ వెలిసాడు. ఈ కొండ హిమాలయ పర్వతాలకంటే పురాతనమైనది. యిక్కడకు వచ్చిన వారు, ఈ గిరిని దర్శించిన వారు, గిరిప్రదక్షణచేసిన వారు అదృష్టవంతులు. అయితే ఆ అదృష్టం మీ కళ్ళకు కనబడదు, మీ చెవులకు వినబడదు, మీ బుద్ధికి అందదు కాబట్టి అన్ని యాత్రలకు వెళ్ళినట్లే ఏదో వెళ్ళాం, వచ్చాం, చూసాము అని మీకు అనిపిస్తుంది.

మనం ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిలోనికి రావాలంటే ముందుగా ఆడంబరంగా మాట్లాడటం, ఆడంబరంగా ఆలోచించటం వదులుకోవాలి. ఈ గిరి అంత నిరాడంబరుడు ఎక్కడా మనకి కనబడడు. ఆడంబరం ఎలా ఉంటుందో ఆయనకు తెలియదు. మనకు భౌతికంగాకాని, ఆధ్యాత్మికంగా కాని ఏదైనా సహాయసహకారములు అందించినా ఎంతో రహస్యంగా మన ప్రక్కన ఉన్నవాడికి కూడా తెలియకుండా మనలను అనుగ్రహిస్తాడు. వేదాల సారం ఏమిటంటే చీకటిలో ఉన్న నన్ను మహావెలుతురులోనికి తీసుకొని వెళ్ళు అంటే అజ్ఞానంలో ఉన్న నన్ను జ్ఞానంలోనికి తీసుకొని వెళ్ళు, ఎన్ని వేదాలు చదివినా ఇదే సారం. ఆ సారాన్ని అనుగ్రహించేవాడే అరుణాచలేశ్వరుడు. కేవలం అరుణాచలేశ్వరుని అనుగ్రహం వలననే రమణమహర్షిగారు ఒక్కసారిగా అజ్ఞానంలో నుండి జ్ఞానంలోనికి జంప్ చేసారు. ఆయనకు టీనేజ్‌లోనే మరణానుభవం కలిగింది, మృత్యువులో నుండి అమృతత్వం పొందాడు. అది ఎలా జరిగింది అంటే అది దేవరహస్యం. ఈ కొండ చేసే పని ఏమిటి అంటే మీలో

ఏమైనా దోషాలు ఉంటే అవి ఉన్నాయి అని చెప్పకుండా ఆ దోషాలలో నుండి మిమ్మల్ని విడుదల చేస్తుంది. మీ తల్లితండ్రులు మీకు ఏమైనా సహాయం చేస్తే మిమ్మల్ని ఉద్ధరించాము, మా వలననే మీరు బాగపడ్డారు అని చెపుతూ ఉంటారు. కాని ఈయన అలా చెప్పడు. అక్షరమణమాలలో భగవాన్ అంటారు నీయొక్క ఔన్నత్యం లోకానికి తెలియదు, ఇతరులకు నీ ఔన్నత్యం గురించి చెబుదామంటే అలా చెప్పటం నీకు యిష్టం ఉండదు. అక్షరమణమాలలో నీ ఔన్నత్యం గురించి చెబుతున్నందుకు, నీకు ఇష్టంలేని పని చేస్తున్నందుకు నన్ను క్షమించి, ఆశీర్వదించు అరుణాచలేశ్వరుడా అన్నారు భగవాన్.

అక్షరమణమాల అంటే అక్షరములతో తయారుచేసిన పెండ్లినాటి మాల. ఇక్కడ అరుణాచలేశ్వరుడు పెళ్ళికుమారుడు, రమణమహర్షి పెండ్లికుమార్తె. ఈ పెళ్ళికుమార్తె ఏమని చెపుతోంది అంటే అక్షరాలతో తయారుచేసిన ఈ మాలను నీ మెడలో ధరింపచేస్తున్నాను, నీ అనుగ్రహం అనే దండను నామెడలో వేసి ఆశీర్వదించి, నీలో ఐక్యం చేసుకో అని చెపుతోంది. యిది అక్షరమణమాల సారం. ఈ గిరి చేసేపని ఏమిటి అంటే మీలో ఏమైనా దోషాలు ఉంటే ఆ దోషాలకు నిప్పు పెడుతుంది, అది మీకు తెలియదు. అరుణాచలం వెళ్ళి వచ్చాము బాగానే ఉంది అని మీరు అనుకొంటారు. లోపల జరిగేది మీకు తెలియదు. మీలో ఉన్న బలహీనతలకు నిప్పు పెట్టి , దాని వలన వచ్చే బాధను తట్టుకొనే శక్తిని కూడా ఆయనే ప్రసాదిస్తాడు. సాధనలో ఎంతోకొంత సఫరింగ్ ఉంటుంది. అందుచేత ఆ సఫరింగ్‌ను తట్టుకొనే శక్తిని ప్రసాదించి, మీలో ఉన్న బలహీనతలను పోగొట్టి తరువాత మిమ్మల్ని ఆయనలో ఐక్యం చేసుకొంటాడు. మీరు అరుణాచలం వచ్చి గిరిని దర్శించటం వలన, గిరి ప్రదక్షిణ చేయటం వలన, మహాజ్యోతిని దర్శించటం వలన వచ్చే లాభం మేము మాటలతో చెప్పలేము, అది యింద్రియాలకు అతీతమైన విషయం. ఆయన జ్ఞానగిరి, భగవాన్ ఏమన్నారు అంటే నేను పెద్దపండితుడిని కాదు. అక్షరమణమాలలో నీ గురించి నాలుగు మాటలు చెప్పాను. పెద్ద పెద్ద పండితులు చెప్పిన కవిత్వాలు శ్రవణం చేసిన నువ్వు, నీ యందు భక్తితోటి, ప్రేమతోటి నేను చెపుతున్న ఈ చిన్నపాటి కవిత్వాన్ని కూడా విని, నన్ను ఆశీర్వదించి నీ దయకు పాత్రునిగా చెయ్యి అరుణాచలా అన్నారు భగవాన్.

మాకు మోక్షం ఎక్కడనుండి వస్తుంది అని మీరు ఎవరూ అనుమానపడవద్దు.

మానవుడికి అసాధ్యం ఉంది కాని భగవంతుడికి అసాధ్యమంటూ ఏమీ లేదు. మనకు ఏది మంచిదో మనకంటే భగవంతుడికే బాగా తెలుసు. సిద్ధపురుషులు, దేవతలు రోడ్డుకు కుడి ప్రక్క నుండి గిరిప్రదక్షిణచేస్తారు. వారికి మనం అడ్డులేకుండా మనం ఎడమ ప్రక్కనుండి చేయటం మంచిది. గిరి ప్రదక్షిణచేసేటప్పుడు రెండుమూడురోజులలో పురుడు వచ్చే అమ్మాయి ఎంత స్లోగా నడుస్తుందో అంత నెమ్మదిగా నడవాలి. గిరిప్రదక్షిణ చేసేవారు లౌకిక విషయాలు ఏమీ మాట్లాడకుండా, సంసారం గొడవలు ఏమీ చెప్పకోకుండా కేవలం అరుణాచలేశ్వరుడిని మనసులో స్మరించుకొంటూ ప్రదక్షిణం చేయాలి. మీరు పదిమంది కలసి వెళ్ళినా లోక విచారణ చేస్తూ కాకుండా ఆత్మవిచారణ చేసుకొంటూ ప్రదక్షిణం చేయాలి. మీరు ఇక్కడ జాగ్రత్తపడవలసింది ఏమిటి అంటే ప్రదక్షిణ చేసేటప్పుడు మీకు ఏమైన కోరికలు ఉంటే కోరుకోవచ్చు కాని అప్పడు ఆయన అనుగ్రహం ఆ కోరికకే పరిమితం అవుతుంది. మీరు ఏమీ కోరుకోకుండా మీ మనస్సును నిర్మలంగా, నిశ్చలంగా ఉంచుకొని ప్రదక్షణ చేస్తే, ఆయనను స్మరించుకొంటూ ప్రదక్షిణ చేస్తే మీకు అన్నీ యిస్తాడు, మోక్షం కూడా ఇస్తాడు.

అరుణాచలేశ్వరుడి యొక్క వైభవం పురాణాలలో ఉంది అని చాలామంది అంటున్నారు. యిది కేవలం పురాణాలకే పరిమితం కాదు, వేదాలలో కూడా దీని వైభవం వర్ణించారు. వ్యక్తిభావనను, అహంభావనను అణచటానికి వచ్చిన క్షేత్రం యిది. బ్రహ్మదేవుడు, విష్ణుదేవుడు నేను గొప్ప, నేనుగొప్ప అని అనుకొంటూ ఉంటే వారి అహంభావనను అణచటానికి మొదట జ్యోతిరూపంలో దర్శనమిచ్చి, తరువాత రూపాలు మార్చి గిరిరూపం ధరించాడు. బ్రహ్మదేవుడికి, విష్ణుదేవుడికి ఏరోజున అయితే జ్యోతిరూపంలో దర్శనమిచ్చాడో దానికి గుర్తుగా ఆ రోజునే ఇక్కడ కొండపైన మహాజ్యోతిని వెలిగిస్తారు.

అరుణాల మనుచు స్మరియించువారల

అహము నిర్మూలింపు మరణాచలా!

కాశీలో మరణిస్తే ముక్తి, చిదంబరాన్ని దర్శిస్తే ముక్తి, తిరువాయూర్‌లో జన్మిస్తే ముక్తి అంటారు. అరుణాచలం విషయంలో అలాకాదు. అరుణాచల, అరుణాచల అని స్మరిస్తేచాలు నీకు ముక్తి కలుగుతుంది. అరుణాచలం దీనిని జ్ఞానపంచాక్షరి అంటారు. అరుణాచలాన్ని స్మరించగా, స్మరించగా మీరు పవిత్రులవుతారు, ఆయన అనుగ్రహం వలన మీకు ముక్తి

కలుగుతుంది.

పరమాత్మ జ్ఞానస్వరూపుడు, తేజోస్వరూపుడు, అనుగ్రహస్వరూపుడు. పరమాత్మ ఎవడికి తెలియబడాలి అనుకొంటాడో వాడికి మాత్రమే ఆయన తెలియబడతాడు కాని నాకు తెలియబడాలి అని నువ్వు అనుకొంటే ఆయన నీకు తెలియబడడు. నీకు అర్హత ఉంటే, యోగ్యత ఉంటే ఆయన అంతట ఆయనే నీకు తెలియబడతాడు. మన యింద్రియాలతో గాని, మనస్సుతో గాని, బుద్ధితో గాని ఆయనను పట్టుకోలేము. మన ఇంద్రియాలు, మనస్సు, బుద్ధి ఎక్కడైతే అణిగిపోయాయో అక్కడ ఆయన తెలియబడతాడు. అయితే మహా వెలుగు ఎక్కడైతే ఉందో అక్కడకు వీటినన్నింటిని ఫోకస్ చేయలేకపోతున్నాము. మన అస్థిత్వం దేహానికి పరిమితమై ఉంటుంది. ప్రతీవాడికి వాడి దేహం అంటే వాడికి బాగా ఇష్టం. దేహం పుట్టినప్పుడు నేను పుట్టాను అనుకొంటున్నాడు, దేహం చనిపోయినప్పుడు నేను చనిపోతున్నాను అనుకొంటున్నాడు. గాఢనిద్రలో మీకు దేహం గొడవలేదు, దేవుడు గొడవ లేదు, ప్రపంచం గొడవలేదు, కాని మీరు ఉన్నారా లేదా అంటే మీరు ఉన్నారు, అక్కడ సుఖంగా ఉన్నారు. మన దేహం అంటే మనకు ఎంత ఇష్టం అయినా గాఢనిద్రలో దేహం తాలూక తలంపు లేనప్పడు మనం సుఖంగానే ఉన్నాము. మరి దేహం నువ్వు అయితే గాఢనిద్రలో దేహాన్ని ఎందుకు విడిచిపెట్టి ఉంటున్నావు. నిద్రపోవటానికి ఎవడూ భయపడడు, చావు అంటే అందరికీ భయం. నిద్రపోయినా ఒక్కటే, చనిపోయినా ఒక్కటే. రెండూ సమానమే. నిద్రపోయిన వాడికి దేహం కనబడదు, చనిపోయిన వాడికీ దేహం కనబడదు. నిద్రపోయే వాడికి రేపు మెలుకువ వచ్చాక మన దేహం మనకు ఉంటుంది అనే తలంపు వలన వాడికి భయంలేదు. చనిపోయేవాడికి ఇంక మన దేహం కనబడదు అనే తలంపు వలన వాడికి భయం కలుగుతోంది. ఈ రెండింటికి తలంపులే కారణం. దేహం నిద్రపోయిన తరువాత నువ్వు ఎలా ఉంటావో, దేహం చనిపోయిన తరువాతకూడా నువ్వు ఉంటావు, కాని ఉంటాము అని మనకు తెలియదు. ఉండము అని అనుకొంటాము. ఆ తలంపు వలన అశాంతి నిన్ను వెంటాడుతోంది. గాఢనిద్రలో మీకు నేను ఉంది కదా. దానికి దేహం లేదు. అసలు దేహమే లేనప్పడు ఇంక చావు ఏమిటి? మీరు గాఢనిద్రలో ఏ స్థితిలో ఉన్నారో జాగ్రదవస్థలోకూడా ఆ స్థితిలోనికి మిమ్మల్ని మేల్కొలపటానికి అరుణాచలేశ్వరుడు రహస్యంగా

పనిచేస్తున్నాడు. అయితే మనకు ఉన్న వాసనలు, సంస్కారాలు, రాంగ్‌తింకింగ్ వలన ఇది మనకు అర్థంకాదు. రాంగ్‌తింకింగ్ వలన ఆయన అనుగ్రహం ఉన్నా అది మనకు తెలియదు. అందుచేత సాధన చేసి రాంగ్‌తింకింగ్‌లోనుండి, వాసనలలో నుండి ముందు బయటకు రావాలి.

కుత్రమంతయు గోసి గుణముగా పాలించు
గురురూపమై వెలుగు అరుణాచలా

ఓ అరుణాచలేశ్వరుడా! నాకు నువ్వే గురువువి, నువ్వే దేవుడివి, నువ్వే డాక్టరువి, నువ్వే మందువి, అన్నీ నువ్వే. నిన్ను తెలుసుకోవటానికి నాలో ఉన్న కుత్ర ఏదైతే అడ్డు వస్తోందో దానిని నీ అనుగ్రహంతో తొలగించి మంచిగుణాలతో నన్ను అలంకరించు. మంచిగుణం జ్ఞానం కాకపోయినా జ్ఞానం పొందటానికి అది సహకరిస్తుంది. మేము బుద్ధిమంతులం, మేము బుద్ధిమంతులం అని మనందరము అనుకొంటున్నాము. మన లోపల ఉన్న కుత్ర తలంపు రూపంలోనికి వచ్చే వరకూ అది ఉన్నట్లు కూడా మనకు తెలియదు. నాలో ఏమైనా చెడుగుణాలు ఉంటే నీలో చెడుగుణాలు ఉన్నాయి అని బయటకు పొమ్మనక ఆ చెడుగుణాలను సరిచేసి నీ దయతో వాటిని తొలగించు.

భగవంతుడు లేడు అని చెప్పేవారు కూడా ఏదో శాంతికోసం ఈ గిరి చుట్టూ తిరిగే వారు ఉన్నారు ఎందుచేతనంటే వారికి కూడా శాంతి కావాలి కదా. ఈ అరుణాచలంలో ఉన్నంతకాలం మీరు కూడా సాధ్యమైనంతవరకు ఈ గిరిని చూస్తూ కూర్చోండి. అవకాశం ఉంటే గిరి ప్రదక్షిణ చేయండి. మీరు శరీరాన్ని బిగపెట్టేయనక్కరలేదు. మామూలుగా సుఖంగా కూర్చొని గిరిని చూస్తూ ఉండండి. నేచురల్‌గా, నార్మల్‌గా అలా కొండవంక చూస్తూ ఉంటే అది చేసే పని అది చేసుకొనిపోతుంది. ఇప్పుడు మీరు నావంక చూస్తున్నారు, నేను మీవంక చూస్తున్నాను. ఇందులో స్ట్రెయిన్ ఏముంది? అలాగే గిరిని చూడండి సరిపోతుంది. ఇంటికి వెళ్ళిన తరువాత ఆ రూపాన్ని గుర్తుకు తెచ్చుకొంటూ ఉండండి. ఆ నామాన్ని స్మరించుకొంటూ ఉండండి. తప్పిపోయిన గొర్రెలు అంటే నాకు ఇష్టం అంటాడు ఏసు. అంటే ఎవడైనా మోక్షమార్గం తప్పిపోయినా వాడిని పట్టుకొని సరిచేసి మరలా మోక్షమార్గంలో పెట్టటానికి చూస్తానని చెప్పటానికి అలా చెప్పాడు. ప్రతీ మనిషికి ఎంతో

కొంత పిచ్చి ఉంటుంది. రామకృష్ణపరమహంస ఏమని చెప్పారు అంటే ఈ కలకత్తా నగరంలో చాలామంది నన్ను పిచ్చివాడు అంటున్నారు. వారుకూడా పిచ్చివారే, నాకు దేవుడి మీద పిచ్చి కలిగింది, వారందరికి లోకంమీద పిచ్చి ఉంది. అందుచేత వారు పిచ్చివారే, నేను పిచ్చివాడినే అని చెప్పారు. అక్షరమణమాలలో భగవాన్ ఏమన్నారు అంటే ఓ అరుణాచలేశ్వరుడా లోకం మీద నాకు ఉన్న పిచ్చిని పోగొట్టటానికి నీ మీద పిచ్చిని కలిగించావు. నీమీద నాకు ఉన్న పిచ్చిని కూడా పోగొట్టి నీలో ఐక్యం చేసుకో అన్నారు. భగవాన్‌కు అరుణాచలం అంటే ఎంత ఇష్టం అంటే ఆయన అరుణాచలం వచ్చి ఇక్కడ 54 సంవత్సరాలు సంచారం చేస్తే, ఈ అరుణాచలాన్ని విడిచిపెట్టి ఎక్కడికైనా వెళ్ళాలని తలంపుకూడా ఎప్పడూ రాలేదు అన్నారు భగవాన్. అంటే అరుణాచలేశ్వరుడిపట్ల ఆయనకు ఉన్న ప్రేమ అట్టిది. అంటే అరుణాచలేశ్వరుడే రమణరూపంలో వచ్చి అక్కడ సంచరించి మనకు ఆత్మజ్ఞానం గురించి బోధించాడు.

ఇప్పడు చాలామంది పండితులు ఏమనుకొంటున్నారు అంటే వారికున్న పాండిత్యమే జ్ఞానం అనుకొంటున్నారు, ఇది చాలా ప్రమాదం. పాండిత్యానికి, జ్ఞానానికి ఏమీ సంబంధం లేదు. డబ్బుకీ జ్ఞానానికీ ఏమీ సంబంధం లేదు. పాండిత్యం అనేది, ధనం అనేది లౌకిక విషయాలు . పాండిత్యం అనేది మనస్సుతో సంపాదించేదే కాని అది నిజం కాదు. వయస్సు పెరిగేకొలది ఎంత పండితుడు అయినా ఆ పాండిత్యం అంతా మరిచిపోతాడు. ధనం కూడా నిజం కాదు కాబట్టి మనం ధనం సంపాదించినా అది ఏదో తరంలో పోతుంది. ఈ ప్రపంచంలో ఉన్న మాయ అంతా ధనంలో పెట్టాడు అని వాల్మీకి చెప్పాడు. మన కుటుంబాలలో కూడా ధనం గురించే పేచీలు, ధనం వలన మానవతాసంబంధాలు చెడిపోతున్నాయి. నిప్ప కాలుతుంది అని మనకు తెలిసినా తెలియకపోయినా నిప్పను ముట్టుకుంటే కాలుతుంది అది దాని స్వభావం. అలాగే అరుణాచలేశ్వరుడి యొక్క ఔన్నత్యం, జ్ఞానగిరి యొక్క వైభవం మీకు తెలిసినా తెలియకపోయినా ఆ రూపాన్ని ధ్యానించటం వలన, ఆయన నామాన్ని స్మరించటం వలన అది చేయవలసిన పని సైలెంట్‌గా చేసేస్తుంది, అది నీకు తెలియదు. మీకు ఏ తలంపు వచ్చినా, ఏ ఆలోచనవచ్చినా, మీరు ఏ పని చేస్తున్నా, ఏ మాట మాట్లాడుతూ ఉన్నా అది అరుణాచలేశ్వరుడు చూస్తున్నాడు అనే భావన విడిచిపెట్టకండి. ఎందుచేతనంటే

ఆయన మనలో అంతర్యామిగా ఉన్నాడు కాబట్టి ఇది అంతా ఆయన చూస్తాడు.

రామకృష్ణుడి దగ్గరకు ఎంత పెద్ద ధనవంతులు వచ్చినా, పండితులు వచ్చినా, పేరు ప్రఖ్యాతులు ఉన్నవారు వచ్చినా ఈ బాహ్యవిషయాలను ఆయన ఎప్పుడూ చూసేవారు కాదు, వారి హృదయం ఎలా ఉంది అని చూసేవారు. మీరు ధనవంతులే, పండితులే కాని హృదయంలో దేనిని ఆరాధిస్తున్నారు. నీకు డబ్బు ఉన్నమాట నిజమే, పాండిత్యం ఉన్న మాట నిజమే ఇవి అన్నీ పైన ఉన్నటువంటి మెరుపులు. దీనికి జ్ఞానానికి ఏమీ సంబంధం లేదు. నీకు ఉన్న చదువుతోటి, అధికారంతోటి, ధనంతోటి నీ అహంకారాన్ని అలంకరించుకొంటున్నావు కాని అసలు నీ మనస్సు జ్ఞానం వైపుకు తిరిగిందా అదీ రామకృష్ణుడు చూసేవారు. ఆత్మజ్ఞానం లేకుండా కేవలం చదువు మాత్రమే ఉన్న వారికి రమణ మహర్షిగారు చదువుకొన్న మూర్ఖులు అని పేరు పెట్టారు. అంటే నీకు లోపల రీలైజేషన్ లేనప్పుడు నీకు ఎంత చదువు ఉన్నా కాని లోపల ఉన్న మూర్ఖత్వంలో నుండి బయటకు రాలేవు అని చెప్పటం. సర్వసాధారణంగా ధనవంతులకు లోపల ఎంతోకొంత గర్వం ఉంటుంది. అందుచేతనే ఏసుక్రీస్తు ఏమని చెప్పాడు అంటే ఒంటెను సూది బెజ్జంలోనుండి బయటకు లాగవచ్చునుగాని ఏ ధనవంతుడిని స్వర్గలోకంలోనికి పంపలేము అన్నాడు. ధనవంతులలో కూడా కొద్దిమంది మంచివారు, వినయవంతులు ఉండవచ్చు, అసలు ఉండరు అనికాదు, ఏసుక్రీస్తు జనరల్‌గా చెప్పాడు.

మనం ఎవరైనా పెద్దవారితో మాట్లాడేటప్పుడు మొఖం మీద మొఖంపెట్టి మాట్లాడకూడదు, ఒక ప్రక్కకు నిలబడి మాట్లాడాలి. అలాగే గుడికి వెళ్ళినప్పుడు దేవుడికి ఎదురుగా నిలబడకూడదు, ఒక ప్రక్కకు నిలబడి దర్శనం చేసుకోవాలి. ఒకసారి గురునానక్ గారు తూర్పు వైపుకు తిరిగి ధ్యానం చేసుకొంటున్నారు. అప్పుడు ఒక ధనవంతుడు వచ్చి ఆయనకు ఎదురుగా నిలబడ్డాడు. నానక్‌గారు కళ్ళు తెరిచిన వెంటనే మీకు ఏమి కావాలి అని ఈ ధనవంతుడు అడిగాడు. ఇది శీతాకాలం. ఎండ నా మీదపడటానికి ఇక్కడ కూర్చున్నాను. సూర్యకిరణాలు నా మీద పడకుండా ఇప్పుడు నువ్వు అడ్డునిలబడ్డావు. కాబట్టి అడ్డు తప్పుకో అదే నువ్వు నాకు చేసే సహాయం అని చెప్పారు. ఎదురుగా నిలబడటం అనేది అవినయానికి గుర్తు. ఆచార్యులవారు మహావిష్ణువు మీద స్తోత్రం వ్రాస్తూ ఒక మాట చెప్పారు. ఓ మహావిష్ణూ నా ముఖంలోగాని, నా మనస్సులోగాని ఎప్పుడూ అవినయం

లేకుండా చూడు అన్నారు. మనం విషయచింతన చేస్తున్నాము కాని ఆత్మచింతన చేయటంలేదు. గాలి వీస్తూ ఉంటే ఆకులు అటూ ఇటూ ఎలా కదులుతూ ఉంటాయో అలాగే విషయచింతన వచ్చేటప్పటికి మనస్సు అటూ ఇటూ కదులుతూ ఉంటుంది.

ఊరూరు తిరుగక ఉల్లము నినుగని

అణగనీ ద్యుతి చూపుము అరుణాచలా

ఆ ఊరు ఈ ఊరు అని, ఆ ఇల్లు ఈ ఇల్లు అని ఈ ప్రపంచాన్ని పట్టుకొని తిరుగుతున్నాము. కొంతమందికి రోజుకోమార్గం, రోజుకో గురువు అసలు స్థిరత్వం ఉండదు. ఒక మార్గం మీద వారికి విశ్వాసం ఉండదు. చపలత్వం ఎక్కువగా ఉంటుంది. ఇలా ప్రాపంచిక విషయాలలో తిరుగుతున్న మనస్సుకు నీ వైభవాన్ని చూపిస్తే మనస్సు అక్కడ అణిగిపోతుంది. ఈ ప్రపంచం నిజమా, అబద్ధమా అని అడిగితే రమణమహర్షిగారు నిజం అని చెప్పలేదు, అబద్ధమని చెప్పలేదు. నిజంలాగ కనిపిస్తోంది అన్నారు. నిజంలాగ కనిపిస్తోంది అంటే అది నిజంకాదు.

మీరు గిరి ప్రదక్షణ చేసేటప్పడు శాంతితరంగాలు, కాంతితరంగాలు, జ్ఞానతరంగాలు మిమ్మల్ని తాకుతూ ఉంటాయి. అది మీ కళ్ళకు కనబడదు, మీ చెవులకు వినబడదు. ఆయన జ్ఞాన స్వరూపుడు. అజ్ఞానంలో నిద్రపోతున్న మనలను శాంతి తరంగాలు తాకుతూ ఉంటాయి అంటే మన అజ్ఞానానికి నిప్ప పెట్టాడు. మనలో ఉన్న అజ్ఞానం కాలటానికి కొంతటైము పడుతుంది. అసలు అరుణాచలేశ్వరుడి మీద మనకు ప్రేమ కలిగింది అంటే తరువాత మనం వదులుకుందామన్నా ఆయన మనలను వదలడు. ఆయన స్వరూపం మనకు ఇచ్చే వరకు ప్రతీ జన్మలోను మనలను వెంటాడతాడు, వాడు గురువు. నువ్వు రాంగ్‌పాత్‌లో వెళుతున్నావు అనుకో, అప్పడు కూడా నిన్ను వదలకుండా నీకు అర్థమయ్యేలాగ చెప్పి నిన్ను రైట్‌పాత్‌లోనికి తీసుకొనివచ్చేవాడే నిజమైన గురువు. మనకు ఆ పని అరుణాచలేశ్వరుడు చేస్తున్నాడు. సాధనలో కొంతటైము పడుతుంది కాని మీకు అర్హతవచ్చినప్పడు కొన్ని క్షణాలలో ఆయన అనుగ్రహం వచ్చి మిమ్మల్ని ముంచేస్తుంది. అప్పడు మీరు భరించలేనంత ఆనందం వచ్చి మీ మీద పడుతుంది. అప్పడు మీరు ఆనందాన్ని అనుభవించటంకాదు, మీరే ఆనందం అయిపోతారు. అయితే ఇక్కడ అద్వైతానికి, ద్వైతానికి

పేచీ ఉంది. ఆనందాన్ని ఎంజాయ్ చెయ్యాలంటే జీవలక్షణాలు ఉండాలి కదా, జీవుడు వేరుగా ఉండాలి కదా అని ద్వైతులు చెపుతూ ఉంటారు. ఆనందం నీకు వచ్చినప్పడు దానిని ఎంజాయ్‌చెయ్యటానికి నీవు వేరుగా ఉండనక్కరలేదు, దానికి ద్వితీయం అక్కరలేదు. దానికి అదే నీకు అనుభవంలోనికి వస్తూ ఉంటుంది.

నీవు నేను అణగ నిత్యఆనందమయముగ

నిలుచుస్థితి కరుణింపుము అరుణాచలా

నేను అణిగిపోతాను, నువ్వుకూడా అణిగిపో. నువ్వు దేవుడి వేషం వేసావు, నేను జీవుడి వేషం వేసాను. ఈ దేవుడికి, జీవుడికి ఆధారంగా ఉన్నది ఒక్కటే. నీ వేషం నువ్వు తీసేయి, నావేషం నేను తీసేస్తాను, ఈ వేషాలు తీసివేస్తే ఉన్నది ఒక్కటి అంటే ఒక్కటే. నువ్వు వేరు, నేను వేరు అనే బేదబుద్ధి ఉన్నప్పడు ఏదో ఒకటి అడగాలి అనిపిస్తుంది. ఉన్నది ఒక్కటే అయితే ఇంక అడిగేది ఏమీలేదు. బేదబుద్ధి ఎప్పడైతే పోయిందో లోపల ఉన్న ఆనందం పొంగుతుంది. అది స్వతంత్రమైన ఆనందం. దానికి శరీరం యొక్క చావుతో సంబంధం లేదు, శరీరం చనిపోయినా ఆనందం కంటిన్యూ అయిపోతుంది.

నేను ఉన్నాను, ఆ ఉన్నదేదో తండ్రి లేనప్పడు సృష్టిలేనప్పడు కూడా ఉంది, ఆ ఉన్నదేదో నేనై ఉన్నాను, అదే సత్యం. బైబిలులో ఎంత కరెక్టుగా చెప్పాడు ఏసు అని భగవాన్ ఈ వాక్యానికి ఆశ్చర్యపోయారు. బుద్ధిమంతుడు అంటే నువ్వు ఏకాలంలో పుట్టినా, ఏ మతంలో ఉన్నా ఒక మంచి వాక్యం నీనోటి నుండి వచ్చినప్పడు దానిని ఎంజాయ్ చేస్తాడు కాని అలా ఎంజాయ్ చెయ్యకపోతే వాడు బుద్ధిమంతుడు కాదు. పాము నోటిలో ఉన్న విషం పామును ఏమీ చేయదు. అలాగే భగవంతుడిలో ఉన్న మాయ భగవంతుడిని ఏమీ చేయదు. భగవంతుడి దయ లేకుండా ఆయన మాయ మనకు దారి ఇవ్వదు. ఆయన దయ ఉంటే మాయ మనకు దారి ఇస్తుంది, మనం ఆయనలో ఐక్యమవుతాము. దేవుని దయ, ఆయన అనుగ్రహం సంపాదించటమే మన నిజమైన ఆస్థి. మన మాట ద్వారా, మన చేత ద్వారా, మన ఆలోచన ద్వారా ఆయన దయ సంపాదించటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. మనకు ఏదైనా భగవంతుడు ఇస్తేనే వస్తుంది లేకపోతే ఏమీరాదు. కాని భగవంతుడు ఇచ్చింది మన సొంతం అనుకొంటున్నాము. మనకు సొంతం అంటూ ఈ సృష్టిలో ఏమీ లేదు.

గిరి రూపమైనట్టి కరుణాసముద్రమా

కృపచేసి నన్ను ఏలుము అరుణాచలా

నువ్వు రాళ్ళగుట్ట కింద కనిపిస్తున్నావు, కొండలాగ కనిపిస్తున్నావుకాని నువ్వు దయా సముద్రుడవు, నువ్వు కరుణాసముద్రుడవు. మీకు ఉన్న అజ్ఞానాన్ని తొలగించి, జ్ఞానం వైపుకు మీ కళ్ళు తెరిపించటం కోసం శివుడి యొక్క అనుగ్రహమే ఈ రూపం ధరించింది. ఓ అరుణాచలేశ్వరుడా! నువ్వే నాకు యజమానివి. అందుచేత నాయందు దయ చూపించి నన్ను రూల్ చెయ్యి, నీలో ఐక్యం చేసుకో.

అడుగకిచ్చెడు నీదు అకళంకమగుకీర్తి

హాని చేయకబ్రోవుము అరుణాచలా

ఎవరిచేత ఏమీ అడిగించుకోకుండా వారికి ఏది అవసరమో అది ఇస్తావనే గౌరవం నీకు ఉంది. ఇప్పుడు నాచేత అడిగించుకొని కాని ఇవ్వవు అనుకో నీ గౌరవానికే భంగం. నీ కీర్తికి భంగం రాకుండా నన్ను అనుగ్రహించు. నీదయ కావాలి అని మనం భగవంతుడిని అడుగుతాము. అలా అడగనక్కరలేదు. ఆయన అనుగ్రహం ఎప్పుడూ ఉంది కాని అది మీకు రివీల్ అవ్వదు, మామిడిపండు ముగ్గిన వెంటనే చెట్టు నుండి ఎలా రాలిపోతుందో అలాగే మీకు బాగా మెచ్యూరిటీ వచ్చినప్పుడు ఒక్క క్షణం కూడా వెయిట్ చేయకుండా అది మీకు రివీల్ అవుతుంది. అదే మీకడసారి జన్మ, ఇంక మీరు శవాలను మోయనక్కరలేదు. అరుణాచలం గొప్పతనం ఏమిటి అంటే మీకు పెద్ద సఫరింగ్ లేకుండా, ఒకవేళ సఫరింగ్ ఉన్నా మనకు మత్తుపెట్టి ఆ సఫరింగ్ తెలియకుండా చేసి మనలను గమ్యానికి తీసుకొనిపోతాడు. అంటే సాధన పేరుమీద మనలను ఎక్కువ సఫరింగ్‌కు గురిచెయ్యడు. మరుగుపడిపోతున్న జ్ఞానమార్గాన్ని ఆవిష్కరించటానికి వచ్చిన అవతారమే రమణావతారం. ఆయన గిరిరూపంలో ఉన్నాడు, రమణుడు గురురూపంలో ఉన్నాడు. ఊరికే రూపాలు తేడా గాని ఉన్నది ఒక్కటే. ఇంతవరకు మనం పొట్ట వెళ్ళే విద్యలు నేర్చుకుంటున్నాము. అరుణాచలేశ్వరుడు మనకు ఆత్మవిద్యను నేర్పుతున్నాడు. మీ జీవితాలు అన్నీ ఆత్మజ్ఞానం వైపుకు మళ్ళే అవకాశం ఉంది. ఇప్పుడు ఈ మహాదీపాన్ని దర్శించి అందరూ ధన్యులు అవ్వాలని నేను ఆశిస్తున్నాను.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

ఫిబ్రవరి	11	పాతాళ మెరక
ఫిబ్రవరి	20	జిన్నూరు, శ్రీ రమణ క్షేత్రం (శివరాత్రి)

దిll **11-02-2012** శనివారం ఉll గంll **8-48** నిllలకు **పాతాళమెరక**లోని

శ్రీ పార్వతీ సమేత విశ్వేశ్వర స్వామివార్ల నూతన ఆలయ శివలింగ ప్రతిష్ఠ

మరియు మ॥ గం॥ **3-50** ని॥లకు

సద్గురు శ్రీ జిన్నూరు నాన్నగారు వృద్ధాశ్రమం ప్రారంభోత్సవము.

విందు : సా॥ గం॥ **6-00**ల నుండి.

పై కార్యక్రమములు **సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి** సమక్షములో జరుగును.

శాంతి స్వరూపం

కేవలం ఉన్నదే ఆత్మ. అది అనంతం. ఆత్మ స్వరూపం సచ్చిదానందం. అది సిద్ధ వస్తువే! సాధ్య వస్తువు కాదు! అట్టి ఆత్మయే నీవు! నీ స్వరూపం శాంతే! ఆనందమే! 'నీవు సచ్చిదానంద స్వరూపుడవే'- అంటారు భగవాన్ శ్రీరమణమహర్షి. శాంతి స్వరూపం కాబట్టి అది నాకన్న భిన్నముగా నాచేత పొందబడేది కాదు మరియు పోగొట్టుకోబడేది కాదు. శాంతి దేశకాలాలలోనూ, బాహ్యప్రపంచములోనూ, విషయాలలోనూ దొరకదు. ధనము, పదవి, ప్రాపంచిక సౌఖ్యాలు మున్నగునవి శాంతిని ప్రసాదించలేవు. 'మూల - తలంపే' మనకు 'నేను'గా వ్యక్తం అవుతోంది. అదే మనస్సు. అవిద్యావరణ రూపంలో దేహాత్మబుద్ధే మన స్వరూపాన్ని మరుగుపరచి, స్వరూపశాంతిని మనకు అందకుండా చేస్తోంది. 'నేను-నాది' అను భావనా రూపంలో వ్యక్తమయ్యే దేహాత్మబుద్ధి వలన సకల అరిష్టాలకు, జన్మపరంపరలకు, దుఃఖానికి, అశాంతికి లోనవుతున్నాం. మనస్సును అంతర్ముఖం చేసి, హృదయంలో ఎరుకతో లయం చేసి, అద్వైతానుభూతిని పొందితే, పరమశాంతే 'నేను'గా వ్యక్తం అవుతుంది. స్వరూప జ్ఞానం 'దేహమే - నేను' అనెడి అజ్ఞానాన్ని అంతం చేసి, కేవలం ఉన్న సత్వదార్థమే 'నేను' అనెడి అద్వైతానుభూతిని కలిగిస్తుంది. అట్టి ఆత్మజ్ఞానానికి సాటియైన, పవిత్రమైన వస్తువు ఈ సృష్టిలో లేనే లేదు. అమృతత్వాన్ని పొందుటకు ఆత్మజ్ఞానం తప్ప వేరు మార్గం లేదు. అట్టి ఆత్మజ్ఞానాన్ని మనకు బోధించి, స్వరూప శాంతిలోకి మేల్కొలిపే గురువుకు మనం ఎంతో ఋణపడి ఉంటాం.

- చావలి సూర్యనారాయణమూర్తి, టీచర్, అమలాపురం

అవగాహన ద్వారానే మనస్సు మరణిస్తుంది

మనం విషం తీసుకుంటే మరణిస్తాము. అర్థం చేసుకోవటమే మనస్సుకు విషంలాంటిది. దానికి మనస్సు చాలా వ్యతిరేకిస్తుంది. అలా అర్థం చేసుకోకుండా ఉండటానికి ప్రయత్నిస్తుంది. వ్యతిరేకిస్తుంది. అనుమానాలను సృష్టిస్తుంది. సత్యం అంటే దానికి కిట్టదు. అది మాయల దెయ్యం. అది తన్ను తాను రక్షించుకొంటుంది. ఎందుకంటే అవగాహన ద్వారా అది పత్తా లేకుండా పోతుంది. మన దుఃఖాలకు మనమే కారణమని గురు వాక్యం ద్వారా తెలుసుకుంటాము. కాని సమాధానపడనియ్యదు. కర్త మనమని అనుకొంటాము. ఎవరినో బాధ్యులనుగా నిందించివే చేస్తుంది. మనస్సును అధికమించటం ఎలా అని మనమే మరలా తలపోస్తాము. సమాధి ఎలా సాధ్యమని అనుకొంటాము. ఈ ప్రశ్న ఎంతో దుఃఖాన్ని తీసుకొని వస్తుంది. సమాధి స్థితికి ఇంకా నేను చేరుకోలేదని వాపోతాము. దీనితో కొత్త దుఃఖాలను సృష్టించుకొంటాము. జ్ఞానోదయం కోరే విషయం అయితే అది కూడా అర్థరహితమౌతుంది. "ఏ కోరికా లేకపోతే మీరే జ్ఞానులు అవుతారు" అంటారు అనుభవజ్ఞులు. కోరికే దుఃఖం చుట్టూ తిరుగుతుంది. పతంజలి మనస్సును ఐదురూపాలుగా పేర్కొన్నారు. "వాస్తవజ్ఞానం, అవాస్తవజ్ఞానం, కల్పన, నిద్ర, జ్ఞానము" అని. మనస్సు అందరికీ ఉంటుంది. దాన్ని శత్రువుగాను, మిత్రునిగాను మలచుకోవచ్చు పనిముట్టుగా చేసుకొంటే అది బానిస అవుతుంది. అది మార్గమౌతుంది. తద్ద్వారా మన లక్ష్యాన్ని చేరుకోవచ్చు. పిచ్చి ఆసుపత్రిలో పిచ్చివాడు, బుద్ధుడు మనస్సును వాడారు. బుద్ధుని మనస్సు మాయమైన స్థితిని సాధించాడు. పిచ్చివాడి మనస్సు చెదిరిపోయి ఉంటుంది. దుఃఖసాగరంలో మునిగి ఉంటాడు. నవ్వుతాడు - ఏడుస్తాడు. మనం అనేక జన్మలనుంచి మనస్సును తప్పగా ఉపయోగించుకొన్నాము. అందుకే అది అతిథిగా మారిపోయింది. మనం దానికి బానిసలమై ఆ నీడను అనుసరించి పయనిస్తున్నాము. దాన్ని ఆగు అని శాసించలేకపోతున్నాము. అదే అనేక కల్పనలతో మనలను శాసిస్తుంది. మన శరీర అవయవాలను ఆగు అంటే ఆగిపోతున్నాయి కాని మనస్సును శాసించలేకపోతున్నాము. మనం ఏ ఆలోచనా చెయ్యకూడదు అనుకొన్నా ఆలోచిస్తూనే ఉంటాము. పడకపై వాలినా ఆలోచిస్తాము. కారణం దానికి అధికారం ఇచ్చాము. అది నిరంకుశంగా మారింది. బుద్ధుడు, రమణుడు అద్దంలా మారారు. అద్దం ముందు మనం ఉంటే మన ప్రతిబింబం నిలుస్తుంది. తప్పకుంటే ఏమీ లేదు. అద్దం ముందు ఏ వ్యక్తులైనా వెళితే వారి రూపలావణ్యాలను, గుణగణాలను మర్చిపోవాలన్నా మనస్సు మరువనియ్యదు. మనస్సు మనపై చేసే స్వారీని ఆపాలి. అప్పుడు అది విశ్రాంతిలో ఉంటుంది. మన అనుమతికోసం ఎదురుచూస్తుంది. మనలను నియంత్రించాలని ప్రయత్నించదు. మనం దైవచింతనలో, అధ్యయనంలో ఉంటే దాని ఆటలు సాగవు. కాని ఆ పరిస్థితికి భిన్నంగా ఉన్నాము. బయటకు వెళ్లినప్పుడు చెప్పలు వాడతాము ఇంటికి రాగానే బయట వదులుతాము అలాగే అవసరం ఉన్నప్పడే మనస్సును వాడాలి. నిరంతరం సాధకుడు దానితో కాపురం చెయ్యకూడదు. అలాగని దాన్ని బలవంతం చెయ్యకూడదు. దాని పోకడలను గమనించాలి, దానికి గురు అనుగ్రహంతోడైతే సునాయాసంగా గమ్యాన్ని చేరవచ్చును.

- సాగిరాజు రామకృష్ణంరాజు, అర్ధవరం